

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 91. An sit obligatio ministrandi Eucharistiam pestiferis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

Testanturque certæ historiæ, Eucharistiam olim ad ædes proprias, vel ad alios infirmos esse delatam à laicis, ut in necessitate ministraret sibi vel aliis; quod maximè valet de Diaconis, quos sub mortali teneri eo tempore sibi ministrare Viaticum, docet *Bernal* n. 35. Idemque fieri deberet à laico, saltem tum, si alioquin sine omni Sacramento deberet defungi: De cætero, opposita sententia, quòd laicis non liceat sibi vel aliis ministrare, hætenus fuit communior, quam ut verior defendunt *Sot.* *Sylv.* *Bonac.* *Henriq.* *Vasq.* *Nugn.* *Sa.* *Victor.* *Fagund.* *Lugo* n. 24. *Bernal* n. 37. *Pax-Jordan.* l. 3. tit. 3. n. 22. *Dicast.* n. 93. quia est contra consuetudinem & sensum communem fidelium, qui putant Eucharistiæ non ita necessariæ ad salutem semper debere esse majorem reverentiam, quàm ut à laicis possit administrari. Videri potest *Mendo* diff. 11. q. 2., qui in utramque partem bene discurret, sed concludit pro secunda.

483.

§. 4. Docet *Tambur.* de Commun. c. 4. n. 50. eum, qui non est proprius Parochus, non peccaturum mortaliter, si Communionem paschalem semel vel iterum daret alienis Parochianis non multis, quia non videtur rationabilis causa gravis offensæ: Et hinc pro habenda sufficiente jurisdictione sufficeret consensus rationabiliter præsumptus, cùm Eucharistia semper validè ministraretur. *Navarr.* *Rodrig.* *Aversa* q. 10. s. 4.

484.

Q. 91. An sit obligatio ministrandi Eucharistiam pestiferis. R.

§. 1. De obligatione ministrandi Sacramenta, dictum est hinc à n. 133. Deinde lib. 3. p. 1. à n. 754. dictum est generatim Parochum teneri mini-

ministrare Sacramenta etiam tempore morborum & belli; quod autem Eucharistiam attinet, docent *Major, Mofes*. aliique apud *Dian. p. 3. t. 4. R. 174. & p. 5. t. 3. R. 53.* nequidem Parochum tempore pestis teneri ministrare Eucharistiam, quia cum ejus vita requiratur ad alia Sacramenta magis necessaria etiam aliis conferenda, non videtur esse, propter aliquos exponenda tanto periculo in administratione Sacramenti, utilis quidem sed minus necessarii. Et idem tenent *Lohner* supra & *Gob. n. 414.* Econtrà *Suar. Fagund. Tolet. Navar. Sot. Henriq. Villal. Fill. Sylv. Nugn. Marchant. Mancin. Tabien. Sa. Castrop. Lug. Busenb. Avers. de Sacram. q. 64. s. 7. §. Sexto. Carden. in 1. crisi. d. 76. c. 2. Verjuys t. 14. n. 8.* dicunt Parochum teneri, per se loquendo, tum quia infecti habent jus petendi, tum etiam quia Parochus temetur etiam cum periculo vite succurrere subdito in gravi necessitate spirituali constituto, uti dictum est l. 2. n. 174., sed moribundus est constitutus in gravi necessitate suscipiendi Eucharistiam, licet forte Sacramentum Poenitentiae susceperit; nam nihilominus tum maximè infestatur à dæmone, egétque viribus spiritualibus, quas hoc Sacramentum causat, possetque ipsi etiam per accidens causare primam gratiam. Dixi, per se loquendo: nam fatentur omnes, in primis satis esse, si Parochus faciat per alium, imò *Dicast d. 11. n. 123.* refert declarationem *S. Congreg.* quâ prohibetur Parochus per se ministrare infectis, si alius sit, qui ministret; ne reliqui Parochiani fugiant conversationem illius, quem sciunt agere cum pestiferis. Deinde si esset circumstantia, in qua Parocho, qui morbo

corriperetur, non posset substitui alius, etiam non deberet ministrando aliquibus Eucharistiam exponere se periculo destituendi totum populum, cumque relinquendi sine aliis magis necessariis Sacramentis, nam necessitas communis praevalet necessitati privatae, & inter duo mala minus est eligendum.

485. §. 2. Si sit periculum infectionis plurium in una domo, non est licitum Parocho illic relinquere plures hostias, quas peste inficiendi sumant in necessitate, sed tenetur ipse pro necessitate deportare, uti antè dictum est. *Verj. a. 20.*

486. §. 3. Putant *Venerus, Mancin. Gavant.* licitum esse tempore pestis medio instrumento porrigere Eucharistiam, & probabile esse dicit *Marchant*, quia necessitas & jus vitae conservandae excusat indecentiam: sed contradicunt *Dian. Chaprav. Bonac. Aversa* hinc q. 10. l. 5. §. *Secundo. Dicast. n. 124. Verj. a. 9.* & alii cum *Busenb.*, dicentes teneri manu in eos porrigere: testaturque *Escob. l. 20. probl. 98. Conc. Mediolan.* à Summo Pontifice approbatum ita declarasse; & ratio potest esse, quia non est tanta necessitas illius Sacramenti, ut ministrari debeat sine ritu ordinario & cum periculo irreverentiae.

ARTICULUS II.

Quid requiratur in Ministro ad licitam administrationem Eucharistiae.

487. **R**esp. I. Ut minister circa Eucharistiae distributionem non peccet, praeter gratiam, etiam reverentiam in eo, tum ratio, tum Canonicae requirunt; ita ut praestet hoc Sacramentum

omit-